

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Restitvtione Spoliatorvm. Titvlvs XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

DE RESTITUTIONE SPOLIATORUM.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Aliter restitutionem petentem, non est audiendus reus de proprio spoliatus, nisi altere confiteatur.

Gregorius IX. S. Episcopo Constantino. Inter multum: a & infra. Conquestus est nobis & huiusmodi ceteris, eius campum ab ecclesia & hominibus irrationabiliter occupatum. Quod si iudicatum fuerit, quatenus omnem contentione possessione ei restitui, tamen quia Eventus praesentis ipsius ecclesiae, contentione illi, confirmat se. Praeterea per obitum dictum campum eiusdem ecclesiae esse, inique venientem: & si hoc probatum fuerit, huiusmodi eundem est, ut a sua intentione discedat. Alioquin reus ablati reddatur.

CAP. II.

Reus restitutionem beneficii, non obstat renuntiatio facta post spoliationem, quia presumitur non spontanea. Et sermo addit, non voluntarius non spontanea: quoniam si probaverit spontaneam, tunc obstat talis exceptio, vel renuntiatio in beneficiis.

Alexander III. Vigon. Episcopo. Quoniam curae & perquire, quo tempore H. renuntiauit ecclesiae: & si sibi confiteretur eum spoliatum, tunc eadem ecclesia renuntiavit: contra eum testes alterius partis, de iuramento, & renuntiatione sponte facta (restitutio facta) non admittit: quia non est voluntaria, quod sponte iuri suo renuntiaverit, qui renuntiauit. Sed testes eiusdem H. quibus intendit se probare, quod violenter praedicta ecclesia fuerit spoliata (demonstrato idonei fin) recipere non possunt.

CAP. III.

Reus restitutionem beneficii non auditur, etiam si spoliatioem probet, si probare non sponte illud beneficium prius resignasse.

Idem. Curia & questione F. clericis (quod violenter fuerat spoliatus) vobis dedimus in mandatis, ut si hoc ostendat, eam sibi restitui faceretis. Quo cognito, respiciens ad aduersario, id non debere proficere: eo quod spontanea voluntate coram Eboracen. Archiepiscopo Archiepiscopo leg. praesentiam ecclesiam s. abjurasset: [1. & 1.] Mandamus, quatenus si vobis confiteretur, quod praesentiam in illa metra vel vi coactus, sed spontanea & praesentiam ecclesiam taliter abjurasset: ei super hoc perpetuum silentium imponatis.

CAP. IV.

In iudicio de restitutione succumbit reus ipsius abjuratione probata, si qua ad testem.

Idem Vigon. Episcopo, & Ellen. archid. Vna querela T. clericis b, quod H. persona ecclesiae de Sander, ipsum super ecclesia sua de Pelen, iudicialiter spoliasset: Londonen. Episcopo, & tibi (fili archid.) dedimus in mandatis, ut si vobis constaret, quod praesentiam H. alterius ecclesiae personatum haberet, vel iuramento sponte praestito firmaverit, se memoranda.

a. Curia in comp. b. Philagrius, alt. Philarius. c. in Cur. et alioq. v. s. d. Post conc. Lat. sub Alexan. III. p. 22. c. 3. et 11. in comp. e. Post conc. Lat. par. 22. c. 3. et 11. in comp. f. l. j. qui vi. D. de adq. p. s. s. sed spontanea voluntate. h. Post conc. Lat. 3. p. 22. cap. 4. & 4. et 11. in comp. i. a. Pelen.

to. T. super eadem a ecclesia quoniam de cetero non moturum: ab eius molestia super hoc compereretur eundem: [1. & 1.] Cum vero vobis plenius confiteretur, dictum H. non solum ecclesiae alterius personatum habere, sed etiam spontanea voluntate ecclesiam de Pelen in perpetuum abjurasse: prohibuistis etiam ne dictum T. super hoc de cetero molestaret. Licet autem nuncius eiusdem H. posteriores literas imperaverit formam aliam continentes, quod non obstantibus literis a parte altera imperatis, revocari deberet, si quid immutatum esset in causa, postquam idem nuncius iter ad nos adriperit veniendi. Quia tamen non intelleximus, nec intelligi debuit ut revocaretur, quod per vos factum esset auctoritate literarum nostrarum b, sed si quid praesumptione vel violentia e immutatum esset: mandamus, quatenus sententiam, quam protulistis ante posterorum literarum receptionem, occasione ipsarum nullatenus revocare temeris: & si contra sententiam ipsam aliquid statueris, studeatis id sublato adp. obstituto revocare. Si vero post receptionem sequentium literarum sententia lata fuerit: ea non obstante iuxta tenorem ipsarum appell. postposita procedatis.

[1. Postmodum vero nuncius per se. H. ad praesentiam nostram accedens confitens vobis asserere proposuit, quod per violentiam idem H. eadem ecclesia spoliatum fuerit, & ideo ad vos nostras literas imperatas: ut si constaret vobis veritate cognita ipsam H. spoliatum esse, eum idem renuntiatione ecclesiae, contra eum testes alterius partis de iuramento & renuntiatione spontanea facta nullatenus recipere, sed testes prius H. quibus intendebat posse probare quod violenter praed. ecclesia spoliatum fuerit, a iuramento sibi idonei, non differat recipere & secundum eorum depositionem vel demonstrationem & rationem & allegationem hinc inde productas in causa ipsa app. re. quod iustum est iudicetur, non obstantibus literis nostris, si qua alia ab altera parte impetrata fuissent, aut forma quam excessivus in alia litera super hoc impetratis. Addeamus insuper quod si super causa ipsa aliquid esset mutatum, postquam nuncius praedicti H. tunc iter arripuit ad nostram praesentiam veniendi, totam causam ante ingressum principali causa contradicimus, & appell. cess. in eum statum reducere in quo fuisse dignoscitur, cum nuncius praedicti H. iter ipsum aggressus: nisi forte interim idem H. eadem altera parte spontanea voluntate postea super ecclesia ipsa convenire, tunc autem ex literis praedicti Episcopi & tui s. archid. nobis innovari, quod vos priorem literarum tenorem secus, partes debita solennitate citasti.]

CAP. V.

Petens restitutionem beneficii, quaestio institutionis non canonica, referri non potest.

Idem Brixien. Episcopo. N. literis d. tuis: & infra. Super illa quaestione, videlicet cum quis dicit se de possessione violenter eieci: & aduersarius dicit eum non fuisse canonicè institutum: respondemus prius de violenta eiectione, quam de canonica institutione agi debere: quia praedo etiam est secundum rigorem juris restituendus.

CAP. VI.

Non obstat exceptio criminis agenti interdicto unde vi: vel quod vi aut clam.

Idem Exmen. e Episcopo. Item cum quis f. dicit se de possessione violenter eieci, vel aduersarium clam possessionem intrasse,

a. Ita super eadem causa: in multis artiq. b. Verbum, Revocetur in irritum, Abbatu non intelligitur de legitime alia. c. Innovatum. d. Post concil. Lat. sub Alexand. III. par. 22. c. 3. & c. 3. et 11. in comp. Antim. Cabr. comm. conc. III. de v. s. s. s. et al. Leonen. s. Post concil. Lat. par. 22. ca. 6. & c. 6. et 11. in comp.

h h

& aduersarius ei tamen obicit, ut eum a sua intentione repellat: non occurrit nobis, quod illius obiectio admitti debeat, a vel principalis causa propter hoc executione retardari: quoniam criminaliter aduersus eum ante restitutionem agere non potest, cum praesumatur eius existeri inimicus.

CAP. VII.

Spoliatus etiam a iudice iuris ordine praetermissis, ante omnia restituatur.

Idem Canon. Archiepiscopo.

Conquerente b. nobis Renaldo clerico accepimus, quod ipsum ecclesia de Vvefort e sine iudicio spoliasti. Quia vero jam non decet honestatem tuam clericorum jurisdictionis sine manifesta causa & rationabilis beneficiis spoliare, quibus tenentis paterna provisione consulere: mandamus, quatenus, si est ita, praedicto clerico praefatam ecclesiam cum relictibus inde perceptis restituas: & in pace eam possidere permittas. Restitutio autem facta, si quid aduersus eum super praescripta ecclesia proponere volueris, coram Exon. Episcopo delegato a nobis per te vel per sufficientem responsalem tuum, cum eodem R. ordine iudicario poteris experiri.

CAP. VIII.

Restitutio coniuncte vivo praesente desponsationem & copulam, & de ipsius impunitate caventi, nisi magna sit viri auita.

Idem Ambian. & Belvacens. Episcopo.

Extransmissa d. nobis, [1 & 7.] Mandamus, quatenus si vobis confiterit, quod praefata mulier praedicto militi legitime desponsata fuisset, & ab eo cognita, ipsam ei restitui faciat, recepta tamen sufficienti cautione, quod illi non debeat aliquod malum inferre. Si autem capitali odio ita mulierem vir persequitur, quod merito de iplo distidat, alicui proba & honesta mulieri ulque ad causae decisionem custodienda studiosius committatur, in loco ubi vir, vel parentes eius mulieri nullam possint violentiam e inferre.

[1 Quia nobis de veritate constare non potuit, causam experientie vestra duximus committendam. E. v. p. a. f.]

CAP. IX.

Per solutionem pensant rei donatae factam donatorio cuius auctoritate donatori, adquiritur illi donatorio recondita possessio: adeo, quod si ab illa expellitur, per interdictum recuperanda agere poterit.

Idem Exon. Ep. & abb. de Hereford.

Uenisset f. ad nos h. canonicus sanctae Trinitatis de Haul: a suo priore & capitulo destitutus, in audientia nostra proposuit, quod cum Eboracen. Archiepiscopus ecclesiam de N. eis concessisset, & per scriptum proprium confirmasset, ita quod post decessum G. clerici (qui praefatam ecclesiam tunc retinebat) usibus eorum omnibus modis b. proficeret, & interim auctoritate ipsius Archiepiscopi idem G. ipsi canonicis annuam solveret pensionem: [1 & 7.] Respondemus quod si praefati canonici, de praedicta ecclesia auctoritate eiusdem Archiepiscopi vivente clerico percepturam annuam pensionem: eo mortuo, quamvis auctoritate eiusdem Archiepiscopi non quaesierunt, vitiose tamen non sunt possessionem ingressi: cum (sicut cautum est) & is possideat, cuius nomine possidetur.

[1 Nos postmodum etiam ipsam concessionem scripto ipsius Archiepiscopi, diligenter inspecto auct. ap. duximus confirmandam. Mortuus autem praefatus clericus iam dicti canonici.

a Vid. l. qui ad mundanas b. clerici possidere cum l. si per Bar. ff. de adq. poss. b cap. i. eod. tit. in 2. compilat. c Carisfort. d e. 3. eod. tit. in 2. compil. e nosterham. f v. a. eod. tit. in 2. compilat. g al. Barillus. al. Basillus. al. Barcell. al. Barcellis. h al. praesert.

et, licet per ipsum Archiepiscopum non fuisset in possessionem ecclesia praedicta restituta, tamen de concessione & usibus praedictae plurimum confidens, ecclesiam ipsam se a quibus turbaretur, qui eos super eadem ecclesia restituitur: Ingressi: & tam contra ipsum Archiepiscopum, qui praesertim, quam contra praefatum clericum ad n. mandatum appellavit: ipsi vero per duos de fratribus suis appellacionem habuerunt: quibus super dictis Archiepiscopum videtur et contra ecclesiam, qua praefatus G. clericus suis mortuis aliter usque, quod vox credere possimus, motus praedicti canonici agere in infra. Magister vero M. & A. nuncios ipsorum Archiepiscopum praesente aderant ipsum super his usibus executionis, et de cetero archidiaconus, iam praedicto per praefatos canonice per iuriam irrogatam. Quia si ab ipso litteras concessimus habuerit, ipsius auct. postmodum contempta, per se ipse in possessionem ingredi non deberent. Non itaq.]

CAP. X.

Si actor agente petitoris, viro super eadem rei delictum suum proceditur in solo possessore, suffragi petitorum.

Lucius III. G. Archidiaconus & I. Praepos. Turon.

Ex conuisione B. mulieris a ad nos nocentem pervenisse, quod cum C. miles cum sibi manum copulasset, & maritali affectione pertractata, et ipsam susceperit, sine iudicio ecclesiae se remansit eadem: & de accusando super consanguinitate matrimonio, remoto appellacionis obstaculo, litteras ad nos impetravit: cum autem prius quam a iudice ab eadem citaretur, per dicebanum Episcopum virum suum citari petiisset, & ob hoc ad nos proprium nuncium addidisset: demum coram praefatis iudicibus constituta, cum per se, modo per procuratorem, ante ipsius causam sum, & post, virum sibi restitui postulabat. Inducto restituitioe denegata (quod fieri non debuit) in processu procedere b. voluerunt: unde ipsa modum actionem e ipsius ad tunc, in irritum revocantes, praedictum super matrimonio causam addidit, & sine actu co terminatis.

[1 Quia ergo iniuste & gratis Applicacionem duximus petitorum impetrari, dis. v. p. a. f.]

CAP. XI.

Violentus rem cum fructibus, etiam qui percepti postea fuerint, damna restituit, & de iniuriis sanjuae compellitur. Caelestinus III.

Gravis a ad nos querela: & infra. Mandamus quatenus si vobis confiterit de praemissa, penitentiam Archidiaconum ablata praenominati monasterii, penitentiam cum integritate restituere, damna plenarie restituere, de illatis iniuriis competenter satisficere compellatur, & provifuri ut non tantum fructus a novo de veteribus possessore perceptos, sed quos si eis possidere fructibus, possessores veteres percipissent, reddi faciant eadem.

CAP. XII.

Ingressus possessionem ignorans dominus ad quem pertinet, per ipsum dominum statim eam servare repulsi eorum possessionem: ex tali repulsione competiti repulsi contra dominum restitui possessorum, hoc dicit.

a Cap. 6. eod. tit. in 1. compil. b Hic dicitur penitentiam cuius repugnat & servus huius cap. nam cum supra dicitur penitentiam negasset, & de facto procederet, ipsa appellacione de ad hoc abba. d Cap. 3. eod. tit. in 2. compil. e v. a. d. qui autem cum b. f. q. ff. de vi & vi armata.

Innocentius III. Episcopo & capitulo
Tridon. a.

ta: recepto ab opponente iuramento de malitia, vegetatur restitu-
turo quo ad toram, & fiet quo ad reliqua: si vero probatio
prompta non sint, fiet plena restitutio, nisi sit magna viri favo-
ritas.

Idem Bituricen. Archiepiscopo.

Iterastus recepimus a quodam cum quaedam matri-
monialis causa (Bituricen. Archiepiscopo in remotis
& agente) in tua presentia tractaretur, Guilielma mulier
& separari a G. viro suo constantissime postulabat, cui
se quarto gradu consanguinitatis, proponebat esse con-
iunctam: [1 & 7.] Vir autem sibi uxorem postulabat
restitu, qua ab eo sua temeritate diverit: [2 & 7.]
Rescripto petitis Apostolico edoceri, utrum quando
aliquis consanguinitatis gradus obicitur, in quo sedes
Apostolica dispensare non potest, nec etiam consuevit,
& probationes prompte sunt paratæ: indulgenda res-
titutio sit, an neganda: [3 & 7.] Sane circa solu-
tionem propozitæ quæstionis, diversa sunt sententiæ
diversorum: aliis adferentibus restitutionem facien-
dam: aliis sententibus in contrariam: nonnullis viam
mediam eligentibus, ac dicentibus eam faciendam in-
terdum, quandoque penitus denegandam. Primi per
decretalem epistolam d. Lucii Pa. Juvari videntur, ar-
guentis quosdam iudices delegatos, qui restitutionem
viri, qui sine iudicio ecclesie uxorem dimiserat, & ei con-
sanguinitatem postmodum opponere, spoliare ac re-
penti conjugem denegabant: & mandatis sibi prius re-
stitui taliter spoliatam, & postea de matrimoniali causa
cognosci. Horum autem adferentium incellus e videtur
periculum oppugnare: sed ipsi timorem incellus inane
esse respondent, cum etiam beneficio restitutionis
obtentio, qui consanguinitatis habet notitiam, nec exige-
re debuit, si contra conscientiam, nec solvere tenetur:
quoniam si secus egerit, adificat ad gehennam: sicut nec
consanguinitatis conscientia, super cuius conjugio quæstio
non movetur. Secunda vero adferit per oraculum g.
Clementis Papæ fulcitur: a quo cum fuisset quæsitum, utrum
muliere quadam quandam in virum perente, qui
ut eam repelleret, exceptionem consanguinitatis obicit,
prius esset de impedimento consanguinitatis agendum,
quam super matrimonio sententia proferretur: sic in-
quisitioni factæ respondit, quod cum exceptione probata,
principalis quæstio perimatur, prius est cognoscen-
dum de ipsa, quam ad definitionis articulum proceda-
re: cum etiam in multis casibus restitutio differatur,
secundum canonicas sanctiones. Opinioni autem ulti-
mæ videtur non incongruè adaptari, ut in gradibus
consanguinitatis divina b lege prohibitis restitutioni ad-
itus præcludatur: sed constitutione interdicitis huma-
na, restitutio locum habeat cum effectu: cum in illis
dispensari non possit, & in istis valeat dispensari: sicut
B. Greg. & multi alii dispensarunt. Unde non peccat
qui in hoc articulo ad mandatum ecclesie reddit debi-
tum conjugale. Nos autem ad præsens nullam de
prædictis sententiis reprobamus: nec cuiquam e-
tiam aliquod præjudicium ex nostra responsione vo-
lumus generari: quamvis præscriptum Lucii Papæ
mandatum ad possessorium: responsum vero Clemen-
tis ad petitorium referatur. Porro cum mulier, quæ con-
sanguinitatis habet notitiam, præsertim in gradibus,
quos lex i divina prohibuit, non possit huiusmodi viro

[1. Magister vero conditionem appozitam accepit, & quod
alio non accepit affirmavit. & infra. Tunc vero magister
causam calcavit exinde paramenta ecclesie, instrumenta do-
morum sibi accepit, & nonnulla ex eis sicut abducta, ac postmo-
do vendit ad viros, cum eis scilicet quod pererat denegatum, quia
pererat sibi vobis facere rationem, si forsitan vos offenderat, adiecit.
Vocatus interventus quæ male valere attendentes, & no se de do-
morum tenentium rationem destruitur volentes ad sed. Apost.
appellavit. & cum in fratre Episcopo quæ gesta fuerant audivisset,
ante perit ad domum accessit eandem, & eos qui inventis
spoliis ad domum custodiam a magistro relictos eiecit, ex ea vim
sua vim iura permissum, licite repellentes. Unde cum pos-
sibiles prædicti domus sub conditione tradita fuisset eidem magistro,
venerunt condicione tradita non staret. Præsertim cum eidem
magistro cum domum illam intraverit, nullam esset rebus præjudi-
catis præiudicium quod vobis cum possit repellere, cum ad ad ve-
stram adulationem pervertit, præsertim cum verus dominus con-
sanguinitatis non movetur vel suspicatus fuerit vel debuit suspicari, &
infra. Cum autem Cardinales prædicti, quæ causam ex iam ex
parte vestra quam ex alia propozita fuerant, nobis fideliter resti-
tuerunt.]

CAP. XIII.

De contra petentem restitutionem conjugii, opponitur con-
sanguinitas in gradibus prohibitis, & offeruntur probationes para-

a. Tridon. al. Tridonen. b. Cap. 2. eod. tit. in 3. compilatione.
c. Tridonen. d. Locutio, aliter. Lacedio. e. Tridonen.
f. R. de iur. in lib. post. p. 2. tit. 11. cap. 23. & Glossan. in Car. glori.
mond. p. 2. cap. 10. g. Tridon. h. Faceret, in
aliquo exemplar & male, cum faceret ad humilitatem referatur,
quæ conditione se & sua magistro templi tradiderunt, si quod
sancire placuit Episcopo & cap. Tridonen. ut clarissime patet ex an-

a. Ca. 3. eod. tit. in 3. comp. b. in remota partibus, &c. c. al.
Nal. D. al. V. d. ca. ex consanguinitate super eod. e. videtur
per expugnare. f. nec contra consuetudinem. g. intelleximus.
supr. de ord. cogn. h. Olim, ab hominum raritatem, tantum in-
ter filium & matrem, patrem & filiam veritas erat conjugali ve-
xus lege divina. i. Vid. Levit. 18. & 1. q. 1.

Hhh 2

sine mortali peccato carnaliter commiseri : quoniam omne, quod non est ex fide peccatum est : & quicquid fit contra conscientiam, edificat ad gehennam : frustra in tali casu adjudicaretur restitutio spoliorum, cum illa contra Deum non debeat in hoc iudicio obedire, sed potius excommunicationem humiliter sustinere : si que difficultas occurreret quasi perplexa : quia propter sententiam oporteret eam reddere debitum, & propter conscientiam reddere non deberet : unde contingeret eos graviter impediri : & utrique laqueus pararetur : cum inter se carnaliter conjungi non possent, nec alter alteri matrimonialiter copulari. Propterea melius videretur, quod cum opponitur consanguinitas (præsertim in gradibus divina lege prohibitis) & probationes offeruntur in continentia parata, in ceteris adjudicanda sit restitutio : sed ad majorem cautelam juramento recepto quod talis obiectio maritali non fiat, sola, quo ad commixtionem carnalem (maximè si fama consenti) est restitutio differenda, donec auditis probationibus & discussis, causa sine diffugio terminetur, cum utrique sit melius taliter expediri, quam manere taliter impeditis. Quod si non habeat probationes in continentia paratas, sed dilationes a expectat longiores (quia præsumitur b contra eam, que sine iudicio ecclesiæ sua tantam reverentiam recessit à viro) ad restitutionem plenam ecclesiastica debet censuram communitate tolerare, donec probationes offerat præparatas : tum absolute petita, secundum formam ecclesiæ absolvetur : sed ante, quam fiat ei mandatum sub debito juramento, receptis probationibus procedatur, quemadmodum est præmissum. Si vero tanta sit viri scivitia, ut mulieri trepidanti non possit sufficiens securitas provideri, non solum non debet restituui, sed ab eo potius amoveri d, alioquin sufficiens (si fieri potest) securitate provisa, profecto videtur conjunctam causam cognitionem restituenda marito.

Per solam traditorem mulieris ad domum non solum præcedentibus sponsalibus, vel irrevocatis, non adimpletis ipsa unde ea recedente propria auctoritate, non compellitur.

Idem Vultenus a Episcopo

Ex parte M. mulieris fuit propositum, quod cum eam intra pubertatis tempora constitissent in matrimonium filio H. Senen. civis nondum vii. annorum, matrimonio voluerit copulare, ac eadem tradita fuerit matrem ejusdem, e ipsa ex quo ad nubes anno nupit, ratum nolens habere, quod a patre suo cum procuratum fuerat, a Senen. Episcopo nuptiarum nullitatem postulavit : [1 & 2] Quia igitur non creditur bigendum, quin ipsa mulier (quamvis minor) valeat, possit matrimonio per procuratorem tradite, ac nuptia (quæ mulieris restitutionem sibi fieri præsumit) restitui nequaquam debeat, utpote nullo iuris iure soluta, nec commodò destituta, cum per solam traditionem (quam non præcesserunt sponsalia, vel cotraditio legitima, nec fuerint etiam subsecuta) nullum ante matrimonium vinculum sit contractum : Mandatum, ut tunc, si est ita (non obstantibus exceptionibus legitime) audias, que hinc inde pariter duxerint proposita, & quod canonicum fuerit ad p. remota decernas.

[1 Cony. partes idem Episcopus castel. presb. M. per procuratorem idoneum in iudicio compareret, quare p. solum, p. res alias restitui sibi dicitur nomine pro sedatis, & pari ratione restitutionem peteret mulieris ejusdem, assertam non nisi per causam agere, sed debere ipsi traditorem restituere, p. fatus Episcopus dubitans quid super his statueret, p. solum nobis suis literis intrinsecis, processu negari superasset.

Interdictionem vide si non comparer contra illam, qui in ipso vit. nec ipsa litem mandavit, nec ipsatorem ratam habuit.

Idem.

Cum d. ad sedem Apost. accessisset Cornutus Episcopus & fratrum hospitalis Hierosol. procurator [1 & 2] Abbari de Accon. [causam qua super ecclesia & hospitali de monte Citano inter eos contestatur] taliter duximus committendum, ut mandatum tam ad possessionem quam ad petitorium impendatur, pertinentiam, que utraque pars duceret proposita, causam ipsam sine debito terminaret. Coram quo procurator hospitalis predicta cum possessionibus et pertinentiis suis, que tenebat Episcopus, sibi restitui postulavit, adferens illa de jure ad hospitalis & Hierosol. pertinere, & quod ipsa dicitur possessio. Ad hoc respondit procurator Episcopi nec sere, nec nullo modo prædicta ab hospitali possessa, vel ad illam ditionem pertinere, qua Cumanen. Episcopus, utpote ad illam cessi constituta, rationabiliter detinebat. Cum igitur ad fundandam intentionem suam pars utraque mandata produceret, dictus Abbas procuratorem Episcopi mandata vit ad restitutionem omnium prædictarum & b. Nuper autem utriusque partis procuratores coram parentibus totam nobis, causam ipsam examinatum diligenter : & quidem per testes videbatur esse probatam.

a Vultenus p. b. c. d. mod. tit. 12. cap. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

[1 Apparebant etiam accusatores & testes exhibentes chartam ab utroq. latere consanguinitatis lineam continentem, qui secunda ad matrimonium tempore absentes fuisse dicebant, & quod in continentia parati erant quod propositum, comprobare.]

[2 Quemadmodum allegabat. Ceterum pari replicabat utroque, suum propter suorum inestus periculum, non quia probationibus parata & præstita sine assensu quod intendebat poterat demonstrare, restitutionem penitus denegandam. Ad hoc notam esse mariti scivitiam propinabat, cui erat impetuosa levitas & crudelitas bestialis, & si liberam restituere facultatem sibi haberet uxoris, ipsi amici tumebant mores periculum immutare vel corporis cruciatum, & si ab accusatore desisterent, eam qualitercumque vivere, quam interire malissent. Ad hoc notam nihilominus ipsam à vero licentiam non petebat sibi uxorem libere ac pacifice restituere, & sic fieri sed. Ap. appellavit. Cum igitur in causis matrimonialibus exceptiones hujusmodi sapienter proponantur, quid sit in talibus agendum.]

[3 Secundo quærebatur, an idem iuris esset, si aliquis gradus dispensabit vel aliud impedimentum dispensabile allegaret, & probationes similiter sint præstitæ, utrum restitutio concedi debeat, an negari. Tertio loco quærebatur, si mariti crudelitas & scivitia sint nota iudici, ut propter motam controversiam indignatus uxorem tormento tradidisset, & injuriis affligeret : utrum hoc in primo vel in secundo casu restitutioni præbeat admitticulum deneganda. Postremo quærebatur si deneganda sit restitutio in aliquo casuum præmissorum & ad se. Ap. appellavit, utrum appellations sit hujusmodi defendendum.]

a Expellat. b præsumitur. c Censuram. d In hunc locum vide Abbates.

item, quod Camanen. Episcopi nunciis cruce hospitali...

sione juris parochialis in parocia de monte, questione suborta: & infra. Nos attendentes, quod (ex eo solo quod populus parochialis parociae, timore sententiae suae per aliquos dies abstinuit a divinis) nullam in eos juris parochialis possessionem idem Episcopus fuerit adsecutus, nec fuerit aliquo modo probatum, quod (eo tempore, quo sententiam ipse protulerit) possessionem in illis juris parochialis haberet, vel prius etiam habuisset, restitutionem ei adjudicare de jure nequimus, cum ipsum non confiteretur spoliatum.

CAP. XVIII.

Recipiens scienter rem inuestam a spoliatore, tenetur eam spoliatum restituere, licet non probet dominium.

Idem in concilio generali. b.

Apud contingit, quod spoliatus per spoliatorem in alium re translata, dum adversus possessorem non subvenitur per restitutionis beneficium eidem spoliato, commodo possessionis amittit, propter difficultatem probationum a juris, proprietatis amittit effectum. Unde non obstante juris civilis rigore, sancimus: ut si quis de cetero scienter rem talem e receperit, cum spoliatori quasi succedat in vitium (eo quod non multum interit, quo ad periculum animae, injuste defendere, ac f. invadere alienum) contra possessorem & hujusmodi spoliato per restitutionis beneficium futuratur.

CAP. XIX.

Occupans certum locum, in quo quis iura liberè possidebat, si per ipsum occupationem non potest possideri sua iura liberè possidere sicut prius, convenit pariter possessori pro libertate possidendi: & restitutio fieri non potest, nisi demittat locum in pristina libertate, hoc dicit, valde singulariter.

Gregorius IX. Episcopo Lucan. g.

Pisanis ac Lucanis civibus per gravem discordiam (quam diu inter se habuerant) afflictis graviter & attritis: & infra. P. Subdiacono nostro dedimus in mandatis, ut possessione, quam in quibusdam castris constat Lucanam ecclesiam habuisse, si prius plenè ac liberè (sicut tempore motus discordiae habuerat) restituta, & super ea, de qua dubietas oriretur sufficienti cautione recepta (quod iuri coram nobis praedicti Pisanorum) prolatis pro occupatione castrorum ipsorum in eos sententias relaxaret: & infra. Pisanis igitur adferentibus quod per te stabat, quo minus tibi iuxta mandatum nostrum fieret restitutio, & instanter perentibus, ut dictas sententias praefatus Subdiaconus relaxaret: ipse receptis cautionibus de parendo iustitiae coram nobis, sententias relaxavit eisdem: propter quod tu reputans te gravatum, ad nostram praesentiam accessisti, impugnaturus procellum Subdiaconi sepe dicti: & infra. Porro duo in nostro continebantur mandato: ut videlicet possessio, quam constabat Lucan. ecclesiam habuisse tempore motus discordiae, prius restitueretur eidem: & ut eidem possessionis restitutio fieret plenè, ac liberè, sicut eam habuerat tempore referrebat: quorum primum ad factum, alterum vero referrebat ad modum. Unde licet (prout pars Pisanorum dicebat) in facto mandati formam Subdiaconus ipse adimplere nequiverit, quia non poterat facere tibi restitui possessionem castrorum, de qua non constabat eidem b, nec etiam (secundum

a Semel possidens, semper praesumitur possidere. b Lateran. sub Innocent. I. l. cap. 24. c Cap. 3. eod. tit. in 4. compilatione, qua sunt remedia huius capitis, & quando & quibus competant, tradidit Matth. Affl. Dec. 210. Praxia. Pap. in tit. de forma lib. in causa spoliatae possessionis. d al. ius. e accepit. f aut non videt alionam. g Gregor. Episcopo Lucan. h Vid. l. diligenter. ff. manda.

Hhh 3

[1] Si infrascripta nobis & alia causa qua super ecclesia & hospitali de monte Camari inter eos agitabatur, prout gesta fuerant in presentia ven. s. m. Sapient. Episcoporum, qui ex delegatione nostra ad investigandum, praesentibus, nos diligenter inspectis, quae contra nos non Episcopi alii fuerant, haberi ea decreverimus pro infestis, cum nullatenus nobis eorum in causa ipsa iudicium non fuisse sicut ipsorum ad alionam recognovimus: eandem causam dilectis filijs.

[2] Si aliqui autem propendunt, quod est per testes foris ipsius officio sufficienter, quod per manuum Episcoporum fuerant inspectis, cum tamen non constiterit de mandato Episcoporum fieri, vel quod ipsi ratum habuerit factum ipsius, relictum non potest sine locum vendicare, quoniam non constaret Episcoporum praedicta tenere, qui utique ipsa de iure possidet, ut pote ad iudicium & in sua discreta confutur. Sed ad hoc pars altera obstant, quod quatenus per dicta testium evidenter mandatum Episcoporum non probatur, quia tamen iudex motum animi non potest in alia causa inferre, pro sententia erat merito praesentibus. Dilectis & aliis intellectis qua utriusque partis procuratorum proponit accedunt.]

CAP. XVI.

Sententia, de qua constat, a clerico opposita, impedit executionem iurium etiam lata in possessore. h. d. comprehendendo regnum, & veram lectionem.

Idem.

Quoniam vobis ad dedisse meminimus in mandatis, ut a Oveten Episcopo ad debitam partis restitutionem Zamorinens. diocesis, quam tenebat, cum inde perceptis fructibus cogere restitueret: & infra. Verum quoniam manus est actio, quam inopia debitoris excludit, si mandamus, quatenus non prius Episcopum ad restitutionem fructuum compellatis, quam ipse fuerit taliter restitutus, ut restitueret possit, quod percepit de perceptibus alienis.

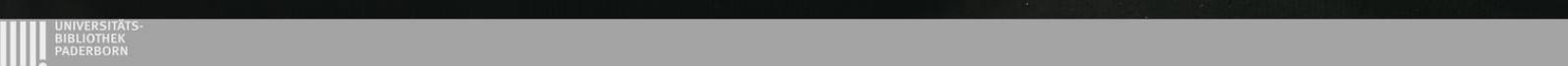
CAP. XVII.

In recommendationis probationem non probatur quasi possessio praedicta: licet aliquibus diebus fuerit observata: ideo per recommendationem, hoc solo probato succumit. hoc dicit, quo ad mandatum.

Idem & Albari S. Genovesi Parisien.

Quoniam inter te pro Abbatis tua, & Parisien. Episcoporum, nomine Parisien. ecclesiae, super possessio-

a. al. non igitur. b. Vid. l. alter. C. de proba. & l. i. C. de conf. c. altera. d. Cap. 1. eod. tit. in 4. compil. e. Oveten. & Zamorin. Episcoporum in Hispania sunt. Vid. Isaac. Vascon in ann. Hispan. cap. 22. f. Vid. l. marci. ff. de delo. g. Dicit in edit. h. l. Cap. 2. eod. tit. in 4. comp.

quod tu ipse dicebas) affectum & pensionum possessio poterat tibi restitui, quia ea non fueras spoliatus: fuit tamen in modo peccatum: quia debuit facere, ut Pisanam possessionem pensionum & affectum, (quam per eorum confessionem constabat te in castris praedictis habere) tibi dimitterent plene ac libere, sicut ecclesia tua illam habuerat tempore motus discordiae: quod quidem esse non poterat, nisi Pisanam castra ipsa omnino dimitterent: quia illis detinentibus castra & munitiones castrorum, in quibus dictas pensiones recipis & affectus, ea plene ac libere habere non posses, sicut habebas quando ipsi castra eadem minime detinebant, eo quod quamdiu ea detinent, in eorum potestate relinquitur te non admittere vel repellere, quando velint a. His ergo diligenter auditis, processum huiusmodi de factum nostrorum consilio irritum iudicamus.

DE DOLO ET CONTUMACIA.

TITVLVS XIV.

CAP. I.

Reus, qui iuramentum in possessionem ad mandatum iudicis non admittit, non multabitur de canonica aequitate, si intra annum caueat stare iuri.

Alexander III. Herforden. b. Episcopo.

Ad hoc cum e contigat actorem multotiens mittendum esse in possessionem causa rei feruanda, propter absentiam partis aduersae, & per eius dolum siue potestatem non possit rem custodiendam nancisci, ac imminente sine anni, reus (ne possessionem amittat) debitam offerat cautionem, cuiusmodi sit pena multandus (quis iustitiam non paruit iudicis) a nobis tunc fraternitas requiritur. Ad quod dicimus, quod in ecclesiasticis personis & negotiis rigor & distributio iuris non requiritur d. fed. cum iustitia propter hoc non periclitetur patienter admitti debet, cum reus per cautionem standi iudicio se adstringit.

CAP. II.

Propter contumaciam rei patet iudex rem petitam sequestrare, & ipsam contumacem in expensis condemnare, quas propter ipsius contumaciam vel dolsam exceptionem aliorum fecit.

Idem Abbat. de Ramest. & Archidiacono Helen.

Ex literis e vestris accepimus, quod cum vobis causam, qua inter monachos de f. Etollen. & canonicos Linconen. super ecclesiis de V. & M. vertitur, duxerimus committendam, & canonici citati legitime, se contumaciter absentauerint: vos, licet monachi essent ob contumaciam aduersae partis in possessionem rerum petitarum mittendi, intuitu tamen religionis mitius agere cum eis volentes, possessionem sequestrari fecistis: ut sic saltem canonici affectu tadio, stare iudicio cogerebantur, tandem monachis ecclesiis sibi postulantibus restitui, canonici responderunt auctoritatem vestram penitus expirasse, eo quod ad alios iudices literas impetrarunt, quae praedictas prioribus videbantur. Verum quoniam in posterioribus literis non fuit mentio facta priorum, nec in eis nomina continebantur ecclesiarum, quae in prioribus posita fuerant, sed g. indefinitum dicebatur, super quibusdam ecclesiis: nos attendentes malitiam & dolum nulli patrocinari debere, mandamus, quatenus praedictam b. causam se-

a. Vid. Abba. & Felin. in hoc locum. b. al. Herfr. al. Elfor. c. Cap. i. eod. tit. in i. compil. & post. conc. Lateran. sub Alexand. III. part. 3. c. i. d. vid. l. unicam. ff. si quis ius dicat. non obtem. c. Post. conc. Lateran. sub Alex. III. p. 1. c. d. c. 2. eo. tit. in i. compil. & Crost. ad. Erolis. g. sed tantum in d. ff. h. prescriptum.

cundum formam priorum litterarum (non solentibus posterioribus) terminetis: expensis, quas propter hoc monachi fecisse noluunt, eis a canonice aequitate compensent.

CAP. III.

Altere contumace testes recipi, & sententia fieri debet, licet non contestata, reo insistente, hoc dicit, fructum communi relictum.

Idem Exon. & Ventonem. a. Episcopo, & alio Herforden. b.

Causam, qua inter F. & R. filium Agathe de Monte ipsius A. vertitur, vobis fratres Episcopi & Linconen. Episcopo commisitimus terminandam: et non Caterum, si aduersarius ius legitime & citatus, absentiam vestram accedere, vel iudicio ecclesiastico contempserit, aut etiam se absentauerit (cum de hoc recessisse dicitur) procuratorem eius, si quere reuocari conuocetis: qui si uenerit, siue non, tunc ad proceum rem non dimittit, denunciacionibus ad domum eandem sis, receptis testibus alterius partis, iuxta dictam litteram ad profereendam sententiam procedatis d.

CAP. IV.

Si reus post litteram contestatam est contumax, & salis doli causa, ferret definitiva sententia: si non loquet, aliter in expensis iudicatur.

Vrbanus III. de novo loco, & de Vico priuibus c.

Prout nobis f. & infra. Reum, qui a contumacia a presentia vestra recesserat, iuramentum iugiter exponere cautionem, quod coram vobis exponebat, cumque die praefixa vestro se conspicere praesentet, praetextu advocati, quem non habebat, & legitime solita malitia reculavit. Tandem actore iudicio respondit, quod quadraginta annis decum. & septem erat contentio, perceptis: variisque postulationibus cautacionibus utens, in vocem ap. prorupit, & contumaciter iuramento contempso recessit. Ideoque mandamus, quatenus ad conuocandam b. causam malitiam b. mel cum ad presentiam vestram conuocetis: & si contempserit, causam (utpote lite, qua res ipsa contestata) definitiva sententia terminetis, vel potius saltem ad iudicetis possessionem, serua. d. uicium quatione proprietatis absentis.

CAP. V.

Qua fundata intentione altera exceptionem peremptoriae, quam non probat in continentis, sed accepit in iudicio, in probando, condemnatur in contumacia, definitiva in expensis, ac solvere cogitur: quod si non potest, iuramentum secundum arbitrium iudicis, hoc dicit vasa. & dicitur iudicium lecturam qua placet. P. anor.

Innocentius III.

Finem litibus i. capientes impositi, ne peremptoria modum grauentur laboribus & expensis i. praesertim cum de beneficiis ecclesiasticis litigant, quatenus dispendio diu vacare non possunt. Praesentibus statuimus, ut postquam intentionem suam aliter non fundauerit, si reliqua forte voluerit legitimam cautionem opponere, quam nolit i. aut nequeat in continentis probare. Quia frequenter ad impetrandum iud.

a. Vigorn. b. al. Forde. c. De citatione sua. d. h. incipiente: citendus personaliter. d. Vid. Lenfant. l. quomodo & qua. iud. per Bari. e. Ferrand. de Cognato. l. 1. c. 1. in i. compil. g. al. ita. qui contumaciae agitur. cont. tit. in i. compil. h. conuocandam. i. c. 1. in i. compil. l. Vid. l. a. & ibi Bari. b. hoc autem iudicium. d. dicitur in i. l. peremptoria. De iud. l. Vid. l. qui si parat. l. i. in i. compil. l. sive mater. 4. i. Ad Tertul.

